ГУММЕЛЬ
Йоганн (Ян) Непомук
Johann (Jan) Nepomuk Hummel
(1778 – 1837)

Народився у Братиславі, тодішній столиці Угорщини, в сім'ї австрійського музиканта – його батько був керівником оркестру в театрах Братислави і Відня. Вже у трирічному віці майбутній композитор виявив музичні здібності, а в п'ять він отримав від батька своє перше маленьке фортепіано, яке зберігав до самої смерті.
В 1785-87 бере уроки у **В. А. Моцарта** у Відні. З 1793 по 1816 живе у Відні. Бере уроки контрапункту у **Йоганна Георга Альбрехтсбергера** – одного з вчителів **Бетховена**, займається співом в **Антоніо Сальєрі**.
З 1795 Йоганн Непомук став учнем **Йозефа Гайдна**, який познайомив юнака з органом, а пізніше присвятив йому сонату ля бемоль, яку Гуммель з блиском виконував. У 1804-11 за сприяння Гайдна займав посаду придворного музиканта у князів Естергазі, пізніше працював капельмейстером у в Штутгарті і Веймарі. Працюючи у Веймарі, він зробив це місто одним із центрів музичної культури країни, був ініціатором пенсійних програм для музикантів, задля якої давав благодійні концерти, а також одним із перших борців за авторські права музикантів. Був одружений на співачці Елізабет Рьоклер, мав двох синів. Незадовго до смерті займався перекладанням струнних квартетів Бетховена для

фортепіано, але задум так і не був закінчений. Дружив з
Бетховеном
і
Шубертом
. Останній присвятив йому ряд творів. Серед учнів Гуммеля –
Фелікс Мендельсон
.
Музика Гуммеля являє собою перехід від класицизму до романтизму. Найкраща частина його спадщини – фортепіанна музика, відмінними рисами якої є віртуозність, сентиментально-романтичний характер і витонченість мелодики. Одну з його фортепіанних п'єс, ноктюрн "Пам'ять дружби", в 1854 році оркестрував російський композитор **М. Ґлінка**.
Творча спадщина композитора налічує 9 опер, 5 балетів, 3 меси, 7 концертів для фортепіано з оркестром, концерт для фагота з оркестром, фортепіанний квінтет, 8 сонат для скрипки і фортепіано, 11 сонат для фортепіано, рондо, фантазії, етюди та інші твори для фортепіано.